

I OSK 2143/11 - Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie

Wyrok

Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie

z dnia 22 lutego 2012 r.

I OSK 2143/11

TEZA aktualna

Inaczej niż w postępowaniu regulowanym przepisami k.p.a., według którego stroną może być każdy, czyjego interesu prawnego lub uprawnienia dotyczy postępowanie, uprawnionym do wniesienia skargi z art. 101 u.s.g. może być jedynie ten podmiot, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone. Oznacza to, że na stronie skarżącej spoczywa obowiązek wykazania naruszenia interesu prawnego, pozostającego w związku z konkretną normą prawną, a który to interes prawny lub uprawnienie jest naruszany przez skarżony akt.

UZASADNIENIE

Skład orzekający

Przewodniczący: Sędzia NSA Anna Lukaszewska-Macioch.

Sędziowie NSA: Ewa Dzbeńska (spr.), del. Jacek Hyla.

Sentencja

Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2012 r. na rozprawie w Izbie Ogólnoadministracyjnej sprawy ze skargi kasacyjnej S. P. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 24 sierpnia 2011 r. sygn. akt II SA/Rz 473/11 w sprawie ze skargi S. P. na uchwałę Rady Gminy w Padwi Narodowej z dnia 4 lutego 2011 r., nr IV/29/11 w przedmiocie sprzedaży nieruchomości oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie faktyczne

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2011 r. sygn. II SA/Rz 473/11 oddalił skargę S. P. na uchwałę Rady Gminy Padwi Narodowej z dnia 4 lutego 2011 r. nr. IV 29/11 w przedmiocie zbycia nieruchomości.

Wyrok ten zapadł w następujących okolicznościach faktycznych i prawnych: Rada Gminy w Padwi Narodowej w dniu 4 lutego 2011 r. podjęła uchwałę nr IV 29/11 w przedmiocie zbycia nieruchomości położonej w sołectwie P. o nr ew. (...) w drodze bezprzetargowej na rzecz M. Z.

Pismem z dnia 21 marca 2011 r. S. P. wezwał Radę Gminy w Padwi Narodowej do usunięcia naruszenia prawa. Naruszenia prawa S. P. upatrywał się w naruszeniu art. 37 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie S. P. wniósł o uchylenie powołanej wyżej uchwały jako naruszającej jego interes prawny i uprawnienie.

W uzasadnieniu skargi wskazał, że przeznaczona do sprzedaży nieruchomość powinna podnieść walory użytkowe także innych działek, zwłaszcza działki stanowiącej własność skarżącego a nie tylko działki M. Z., na którego rzecz gmina wyraziła zgodę na zbycie nieruchomości w drodze bezprzetargowej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie oddalając skargę na powyższą uchwałę stwierdził, że wnoszący skargę w trybie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym musi wykazać indywidualny interes prawny lub uprawnienie, które uchwała narusza. Zdaniem Sądu, tak pojmowany interes prawny skarżącego nie został naruszony. Skarżący nie wskazał przy tym konkretnych przepisów prawa materialnego kształtujących jego interes prawny w powiązaniu z przedmiotem zaskarżonej uchwały. W szczególności na istnienie takiego interesu nie wskazuje powołany w skardze przepis art. 45 Konstytucji RP jak również przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami, bowiem przepisy te pozostają poza sferą własnych uprawnień i obowiązków skarżącego.

Wobec powyższego Sąd pierwszej instancji przyjął, że skarżący nie wykazał, aby zaskarżona uchwała naruszała jego interes prawny lub uprawnienie. To z kolei skutkowało przyjęciem braku interesu prawnego strony skarżącej i w konsekwencji oddaleniem skargi. Brak po stronie S. P. legitymacji skargowej wykluczał badanie merytorycznych zarzutów skargi.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wniósł S. P. zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, polegające na błędnej wykładni pojęcia interesu prawnego i uprawnienia z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym w związku z art. 37 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

W konkluzji skargi wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Rzeszowie alternatywnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i uchylenie zaskarżonej uchwały.

W uzasadnieniu autor skargi kasacyjnej podniósł, iż skarżący wyraził chęć kupna działki (...) lub jej części, bowiem działka ta graniczy z jego nieruchomością co poprawiłoby warunki gospodarowania i zapewniło lepszy dojazd do drogi publicznej.

Wskazał, że chciał kupić od gminy tę działkę po cenach wolnorynkowych. Sprzedaż działki M. Z. w trybie bezprzetargowym stworzyła dla nabywcy warunki preferencyjne. Wskazał także na fakt, że jest mieszkającym gminy Padew Narodowa i z tego tytułu miał uprawnienie do kupna tej nieruchomości.

Uzasadnienie prawne

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje: skarga kasacyjna analizowana w granicach art. 183 § 1 p.p.s.a. nie zawiera usprawiedliwionych podstaw.

Przystępując do badania zasadności skargi kasacyjnej należy przede wszystkim zważyć, iż podstawę zaskarżenia uchwały Rady Gminy w Padwi Narodowej stanowił przepis art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Stosownie do tego przepisu skargę na uchwałę rady gminy podjętą w sprawie z zakresu administracji publicznej może wnieść do sądu administracyjnego każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą rady. Przyjęta w art. 101 ust. 1 konstrukcja rzutuje w sposób istotny na legitymację skarżącego. Inaczej niż w postępowaniu regulowanym przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, według którego stroną może być każdy, czyjego interesu prawnego lub uprawnienia

dotyczy postępowanie (art. 28 k.p.a.) uprawnionym do wniesienia skargi z art. 101 ustawy o samorządzie gminnym może być jedynie ten podmiot, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone. Oznacza to, że na stronie skarżącej spoczywa obowiązek wykazania naruszenia interesu prawnego, pozostającego w związku z konkretną normą prawną, a który to interes prawny lub uprawnienie jest naruszany przez skarżony akt.

Naczelny Sąd Administracyjny stwierdza, że Uchwała Rady Gminy w Padwi Narodowej z dnia 4 lutego 2010 r. wyrażającą zgodę na zbycie nieruchomości gruntowej w drodze bezprzetargowej, nie narusza interesu prawnego ani uprawnienia skarżącego. Sam fakt ubiegania się o nabycie przez skarżącego nieruchomości objętej przedmiotową uchwałą nie stanowi jakiegokolwiek uprawnienia prawnorzeczowego chronionego prawem materialnym, na które to uprawnienie mogłaby w jakikolwiek sposób oddziaływać podjęta przez radę gminy uchwała. Zamiarowi polepszenia warunków gospodarowania na nieruchomości skarżącego przy pomocy nieruchomości stanowiącej dotychczas własność gminy ustawodawca nie przypisał nawet charakteru roszczenia o nabycie nieruchomości. Z tego względu zamiar ten prawidłowo Sąd pierwszej instancji ocenił, jako interes faktyczny skarżącego. Interes faktyczny nie korzysta z ochrony prawnomaterialnej. Także przynależność do określonej wspólnoty gminnej nie może stanowić o istnieniu legitymacji do wniesienia skargi w trybie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym.

W świetle szczególnej regulacji dotyczącej przymiotu strony w postępowaniu ze skargi z art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, to jest braku interesu prawnego a także uprawnienia po stronie S. P., sprawia, że zarówno zarzuty skargi kasacyjnej jak i ich uzasadnienie nie mogły zostać uwzględnione.

Z tych względów Naczelny Sąd Administracyjny na podstawie art. 184 ustawy p.p.s.a. orzekł jak w sentencji.

Tekst orzeczenia pochodzi ze zbiorów sądów administracyjnych.